

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. ***, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – *** в публично заседание на десети септември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело № 20255500900014 по описа за 2025 година

Производството е образувано по искова молба от Т. П. И. с ЕГН *****, с. ***, адв. Р. А. Ж. от АК - *** срещу *** с ЕИК ** със седалище и адрес на управление - о**** (столица), община ***.

В **исковата молба** се твърди, че с влязло в законна сила на **15.11.2022 г.** Решение № 264/14.10.2022 г., постановено по т.д. **1136/2021 г.** по описа на ОС - ***, *** е **ОСЪДЕНА:**

Да заплати на Т. П. И. с ЕГН *****, ***, със съдебен адрес: *** - адв. Р. А. Ж. от АК - *** сума в размер на **30 000 лв., частичен иск от 60 000 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените при ПТП на 15.01.2020 г. телесни увреждания, ведно със законната лихва, **считано от 16.02.2021 г.** до окончателното изплащане на задължението, като отхвърля иска за законна лихва за периода от 24.01.2020 г. до 15.02.2021 г. като неоснователен.

Да заплати на Т. П. И. с ЕГН *****, ***, със съдебен адрес: *** - адв. Р. А. Ж. от АК - *** сума в размер на **1 001, 71 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от Т. П. И. имуществени вреди, в резултат на претърпяното ПТП на 15.01.2020г., ведно със законната лихва, считано от 16.02.2021 г. до окончателното изплащане на задължението.

С настоящия иск претендира от ответното дружество заплащане на сумата от 30 000,00 лв., представляваща разликата между уважената по посоченото по-горе дело част и пълния размер на заявеното вземане от 60

000,00 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 16.02.2021 г. до окончателното плащане на сумата.

Ищцата посочва, че вследствие на претърпяното ПТП на 15.01.2020г., е получила оток и деформация в областта на метатарзуса, и таразуса на дясното ходило, ограничени, и болезнени движения, в резултат на което с ИЗ №456/15.01.2020 г. е хоспитА.зирана в Ортопедично отделение при ** гр. *** за периода 21,00ч. на 15.01.2020г. до 10,00ч. на 22.01.2020г. с диагноза Фрактура-луксацио арт. лунео-метатарзА.и I педис декстра, където на 17.01.2020г. и е извършена операция за наместване на фрактурата и луксация на кости на дясно ходило с поставяне на метална остеосинтеза. След изписването на ищцата са назначени два контролни прегледа съответно на 29.01.2020г. и на 05.02.2020г.

Посочва, че на 29.01.2020г. ищцата е посетила кабинета на лекуващия лекар находящ се в гр. *** за назначения и контролен преглед. За да може да се придвижи от дома си, находящ се в с. Габарево, общ. Павел баня, обл. ***, до кабинета на доктора и се налага да наеме такси. Това е така, защото състоянието ѝ в което се намира не позволява да пътува в обществен транспорт. При последващ контролен преглед, отразен с амбулаторен лист № 400/24.02.2020 г. изд. от д-р Петър Лучев, ищцата с направление за хоспитА.зация/лечение по амбулаторни процедури № 21/24.02.2020 г. е насочена за последваща оперативна интервенция за изваждане на остеосинтезата. В тази връзка с ИЗ № 1952 е хоспитА.зираща в Ортопедично отделение при ** гр. *** за периода 09,30 ч. на 02.03.2020 г. до 08,45 ч. на 05.03.2020 г. с диагноза Фрактура-луксацио арт. кунео-метатарз. I п.декстра-ст.п.операц., където на 02.03.2020 г. и е извършена операция с екстракцио филариум.

Относно хоспитА.зациите на ищцата са наА.це 2 бр. ЕПИКРИЗА ИЗ № 456 и ИЗ № 1952 изд. от Ортопедично отделение на ***“ гр. ***.

Посочва се, че в тази връзка кореспондиращо с изложеното по-горе е и заключението от назначената по ДП № 284-ЗМ 70/2020г. по описа на Районно управление - ***, съдебномедицинската експертиза по писмени данни № 122/2020 г., изготвена от д-р Емил Бъчваров специА.ст по съдебна медицина и вещо лице в списъка на ОС - *** от което се установява, че във връзка със злополука на 15.01.2020 г. пострадалата Т. П. И. е получила: Счупване с изкълчване на I стъпална (метатарзална) кост на дясното стъпало. Описаното увреждане е причинено от действието на твърди тъпи предмети и е възможно да е било получено по начин и време, както е посочено в ДП - удар от експлодирала гума и парчета от нея. Това увреждане е причинило трайно затрудняване на движението на десния крак за повече от 30 дни, по смисъла на чл. 129 от НК; Трае около 2-3 месеца;

Твърди се, че в резултат на уврежданията получени от процесното ПТП, ищцата търпи силни болки и много страдания. Възстановяването на пострадалата от получените при ПТП увреждания продължава и към

настоящия момент, не се чувства физически добре и емоционално. Преди катастрофата, ищцата е била в добро здравословно състояние, активна жена в работоспособна възраст, но след инцидента за дълго била лишена от обичайния си живот. Тежките травми и продължително лечение оказА. изключително негативно влияние върху здравословното и психологическото ѝ състояние. Освен болките тя е изживяла и силен емоционален стрес, който ще остане за цял живот в нейното съзнание.

Вследствие на травматичните увреждания ищцата започнала да чувства, че е в тежест на близките си, че е безполезна. Това е така, защото освен, че не можела да работи и да изкарва пари, тя се възприемала, като ангажимент за близките, което я потискало и формирало у нея усещането за тъга, самота, скука и др.

Отбелязва се, че пострадалата е оперирана два пъти под анестезия и са и извършвани кръвни манипулации, които от своя страна са високорискови. В тялото и е поставено чуждо тяло - метална остеосинтеза. Тези обстоятелства разгледани от психологическа гледна точка събуждат страх за живота и евентуалния изход от лечението, пораждаат силен стрес и притеснение за пострадалата и близките ѝ. Налагало се е обездвижване за дълъг срок, което от своя страна е затруднило и коренно е променило ежедневието на пострадалата.

Освен това се посочва, че пострадалата е била ограничена в социален план през оздравителния период. Не е имала възможност да се разхожда на въздух без да има кой да ѝ помага. Не е могла да върши обичайните си задължения, като съпруга. Можела да общува само с приятели вкъщи. Всичко това я е потискало и станала изнервена.

Отделно от това посочва, че на пострадалата, често се налагало да пътува с междуградски автобус, поради отдалечеността на населеното място в което живее от най-близкия град. Тези пътувания водели до изпитването на безпокойство и страх вследствие на ПТП-то. Знанието, че е участвала в пътен инцидент пораждало негативни мисли, което от своя страна водило до безпокойство и напрегнатост.

Предвид изложеното по-горе, на ищцата са причинени болки и страдания представляващи неимуществени вреди, които тя търпи към настоящия момент и, които ще търпи и занапред.

Заявява, че съществува пряка причинно - следствена връзка между настъпилото ПТП и вредите, причинени на ищцата - **Т. П. И..**

Посочва, че до настоящия момент застрахователя не е заплатил предявената претенция в **пълен размер**.

Счита, че претърпените от ищцата Т. П. И. неимуществени вреди от причинените ѝ болка, страдания и негативни усещания и неблагоприятни промени в личния ѝ живот вследствие на претърпяното на 15.01.2020г. ПТП, биха се компенсирА. със сумата от 30 000лв. /тридесет хиляди лева/, явяваща

с е **разликата** (остатъкът) от присъденото с горепосоченото решение застрахователно обезщетение до пълния размер на иска от 60 000лв. /шестдесет хиляди лева/.

Посочва, че изложеното по-горе поражда правния интерес за ищцата да предяви претенцията си за плащане пред съда с настоящата искова молба.

Предвид гореизложеното моли да бъде призована на съд и след като докаже твърдяното от нея, да се постанови решение с което да бъде осъдена *******, с ЕИК ****** да заплати на ищцата - Т. П. И.:

Сумата в размер на **30 000лв.** /тридесет хиляди лева/, явяваща се разлика (**остатъкът**) от присъденото застрахователно обезщетение с Решение №264/14.10.2022 г., постановено по т.д. 1136/2021 г. по описа на ОС - ******* до пълния размер на иска от 60 000лв. /шестдесет хиляди лева/ - представляваща застрахователно обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените при ПТП на 15.01.2020г. телесни увреждания, ведно със законната лихва, считано от 16.02.2021 г. до окончателното изплащане на задължението;

Моли да бъде осъдена ответната страна да заплати на ищцата и всички направени по делото съдебно-деловодни разноски и адвокатско възнаграждение.

Моли на основание представеното нотариално заверено адвокатско Пълномощно с рег. № 56/ 13.01.2025 г. от Десислава Кръстева, нотариус в район Р С - ******* с рег. № 574 на Нотариалната камара, плащането по гореописаната щета по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, да бъде извършено по следната клиентска банкова сметка: титуляр: Р. А. Ж. Банка: „******“;IBAN: В*****

С **отговора на исковата молба ответникът** оспорва исковата претенция в размер на 30,000.00 лв. - останА.я **незаявен** с предявения преди това частичен иск, явяващ се **разликата** (остатъкът) от присъденото с предходно решение застрахователно обезщетение до пълния размер на иска, а именно сума в размер на **30 000 лв.**, ведно със законната лихва считано от **16.02.2021 г.** до окончателното изплащане на задължението.

Посочва, че пред застрахователя е била предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение от Т. П. И. за причинени неимуществени и имуществени вреди вследствие на ПТП от 15.01.2020 г.; във връзка с което е образувана застрахователна преписка № 0000-1000-63-21-7092 от 16.02.2021г.

Не оспорва наА.чието на сключена полица „Гражданска отговорност“ при „ЗК ЛЕВ ИНС“ АД по отношение на автобус „Бова“ с рег. №РВ4424СР, собственост на „*****“.

Заявява, че след като застрахователят не се е произнесъл в срок, ищцата е предявила искова претенция пред ОС-******* за сумата от 30 000 лева, частичен

иск от 60 000 лева, по повод на която е било образувано т.д. № 1136/2021 г. по описа на ОС-***, цитирано и от ищцата в исковата молба, във връзка с която е образувано и настоящото дело.

Посочва, че в рамките на производството по ТД 1136/2021г са били разпитани свидетели за претърпените болки и страдания, били изслушани автотехническа и съдебномедицинска експертизи, които са да. отговор на обстоятелствата относно механизма на ПТП, морфологичния характер на претърпените травми, срокът за възстановяване и да. е настъпило пълно възстановяване.

Излага, че с решение по т.д. № 1136/2021г състав на ОС-*** е присъдил обезщетение на ищцата Т. И. в размер на 30 000 лева. С постановеното решение по посоченото дело съдът е определил и справедливия размер на дължимото обезщетение, а именно - 30 000 лева. В мотивите си съдът е обсъдил събрания по делото доказателствен материал, характера на уврежданията и интензитета на болките и страданията, които ищцата е търпяла за определен период от време и определил, че дължимото справедливо обезщетение възлиза на 30 000 лева.

Излага, че решението е влязло в сила по отношение на страните, които са идентични с тези по настоящото дело.

Излага, че с настоящия иск се претендират още 30 000 лева, която искова претенция намира за неоснователна и недоказана, прекомерна и в противоречие със съдебната практика и с принципа за справедливост, заложен в чл. 52 от ЗЗД.

Оспорва изцяло предявената искова претенция за неимуществени вреди - по основание и по размер.

Оспорва изцяло предявената искова претенция за имуществени вреди - по основание и по размер.

Оспорва предявения иск като прекомерен с оглед телесните увреди, които се твърди, че ищцата е претърпяла следствие ПТП от 15.01.2020г.

Твърди, че претенцията, заведена за сумата от 30 000 лв., частична от общия размер от 60 000 лв. е прекомерна с оглед на морфологичния характер на претърпените телесни травми, както и на периода, необходим за възстановяване, който от медицинската документация, представена по делото, се установява, че е продължил около два-два месеца и половина.

Посочва, че предявения размер на исковите не е съобразен с разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, както и с относимата съдебна практика при сходни случаи.

На следващо място навежда твърдение, че ищцата не е положила необходимата грижа и не е провела рехабилитация с цел по - бързо възстановяване, в резултат на което лечението е продължило по-дълго от обичайното за такъв тип травми.

Посочва, че всички болки и страдания, които ищцата е търпяла вследствие ПТП, както и последващите оперативни интервенции са били обсъдени от решаващия съд в постановеното по ТД 1136/2021 по описа на ОС *** решение.

Излага, че не се твърди ексцес или друго обстоятелство, което налага извода, че ищцата е търпяла или продължава да търпи нови болки и страдания, които да обуславят присъждане на допълнително обезщетение извън вече определеното такова от съда като справедливо в размер на 30 000 лева.

Посочва, че възстановителният период е продължил 2-3 месеца, протекъл е без усложнения или необходимост от допълнителни медицински интервенции.

Посочва за установено, че ищцата е претърпяла счупване с изкълчване на първа метатарзална кост на дясното стъпало.

Посочва, че присъденото обезщетение от 30 000 лева съответства на трайната съдебна практика при подобни случаи, поради което и от ответната страна не е поддържана въззивна жалба срещу решението. Като пример е посочил следните съдебни решения, влезли в сила:

Предвид изложените доводи, както и съдебна практика, намира, че исковата претенция за сумата от 30 000 лева до пълния предявен размер от 60 000 лева е прекомерна и недоказана.

С допълнителната искова молба ищцата оспорва всички възражения на ответното дружество, като незаконосъобразни, неоснователни и недоказани.

Излага, че следва да се има предвид, че е налице влязло в законна сила на 15.11.2022 г. решение № 264/14.10.2022 г., постановено по т.д. 1136/2021 г. по описа на ОС - ***, като съгласно ТР № 3/2016г. на ОСГТК на ВКС Решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на присъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право.

Твърди, че неоснователно се оспорва претендирания размер на обезщетение на причинените на ищцата неимуществени вреди. Предявения иск е съобразен от една страна с принципа за справедливост, с оглед причинените травматични увреждания на ищцата вследствие на ПТП, а от друга страна с броя на пострадали лица, лимита на отговорност на ответника и съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид.

Твърди, че посочените от ответника решения, като „трайна съдебна практика“, нямат обхват на задължителна такава и не следва да бъдат обсъждани от настоящия състав.

Излага, че няма спор, че решаващия съд по горепосоченото решение е обсъдил търпените болки и страдания от ищцата в резултат на ПТП, но

определянето на техния размер е било ограничено до размера на частичния иск.

Твърди, че видно от представените епикризи препоръки за рехабилитация не са предписани от лекуващия лекар. Дадени са указания за ХДР у дома.

Отделно от това посочва, че ноторно известно на съда е, че с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. /Обн. - ДВ, бр. 22 от 13.03.2020 г./ е обявено извънредно положение, считано от 13 март 2020 г. до 13 април 2020 г. Със Заповед РД-01-124/13.03.2020г. на Министъра на здравеопазването, са въведени протиепидемични мерки на територията на страната и провеждане на рехабилитация в специализирани заведения не и била възможна.

С отговора на допълнителната искова молба ответникът оспорва допълнителната искова молба, подадена от ищцата. Поддържа отговора на искова молба, както и сторените доказателствени искания и твърдения, изложени в него.

С оглед преклузията, която би настъпила след подаване на настоящия допълнителен отговор, заявява, че оспорва всички твърдения, изложени в исковата и в допълнителната искова молба.

Поддържа искането на вещото лице по поисканата СМЕ да бъдат зададени въпросите, формулирани в отговора на исковата молба. Противопоставя се на твърденията и възраженията, посочени в допълнителната искова молба относно необходимостта от провеждане на рехабилитация. Посочва, че тези твърдения са неверни. В епикриза от 02.03.2020г., представена от ищцата, при графа „изход от заболяването" е посочено амбулаторна рехабилитация - частично натоварване на ходилото още 4 седмици, както и необходимост от още 2 контролни прегледа.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Страните не спорят, че с влязло в законна сила на 15.11.2022 г. Решение № 264/14.10.2022 г., постановено по т.д. 1136/2021 г. по описа на ОС - ***, *** е **осъдена: Да заплати на Т. П. И. с ЕГН *****, ***, със съдебен адрес: *** сума в размер на 30 000 лв. частичен иск от 60 000 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за причинените й **неимуществени** вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените при ПТП на 15.01.2020 г. телесни увреждания, ведно със законната лихва, считано от 16.02.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, **както и сума в размер на 1 001, 71 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от Т. П. И. **имуществени** вреди, в резултат на претърпяното ПТП на 15.01.2020г., ведно със законната лихва, считано от 16.02.2021 г. до окончателното изплащане на задължението.

Съдът е обсъдил възраженията на ответника за съпричиняване на

вредоносния резултат и е приел, че процент на съпричиняване не следва да се определя.

Съобразно приетото в т. 2 от Тълкувателно решение № 3/2016 от 22.04.2019 г. на ОСГТК на ВКС, решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право.

За разликата над вече присъдения частичен размер от 30 000 лв. до претендирания по настоящото дело пълен размер от 60 000 лв. съдът следва да се произнесе по същество на базата на събраните доказателства за силата, интензивността, степента и продължителността на преживените от ищцата болки и страдания, като вземе предвид и релевантните обстоятелства, настъпили след произнасянето на съда по частичния иск по търговско дело. При уважаване на частичния иск обективните предели на СПН обхващат основанието на иска, индивидуА.зирано посредством правопораждащите факти /юридическите факти, от които правоотношението произтича/, страните по материалното правоотношение и съдържанието му до признатия размер на спорното субективно материално право./в този см. ТР № 3/22.04.2019 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на ОСГТК на ВКС/.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е назначена съдебномедицинска експертиза, заключението по която е изготвено въз основа на представените доказателства, материА.те по ДП № 284-зм 70/20г по описа на РУ-*** и АНД №1247/20г; ТД №1136/21 г., и след личен преглед на ищцата Т. П. И..

Експертът посочва, че при ПТП на 15.01.20г ищцата Т. П. И. е получила следните травматични увреждания:

- Фрактура на основата на I метатарзална кост.
- Луксация на I кунео-метатарзална става.

Погледнати поотделно - всяка една от травмите представлява средна телесна увреда. Периодът им на възстановяване е по-голям от 30 дни. Средностатистическият период на възстановяване на фрактурата на метатарзална кост до пълно изглаждане на походката е около 3-4 месеца. Средният период за възстановяване на луксацията на кунео-метатарзалната става е около 3 месеца.

Обсъждани заедно, както вървят в комплекс двете травми, най-често общият период на възстановяване е около 3-4 месеца.

След транспортиране на ищцата от местопроизшествието във ФСМП - *** са започнати параклинични изследвания - образни и кръвни. Уточнена е вида на травмата и лока.зацията ѝ. Това е определило адреса на хоспита.зацията - ортопедично отделение. Ищцата е хоспита.зирана на 15.01.2020г. Започната е подготовка за оперативно лечение. Същото е

извършено на 17.01.2020г - открита репозиция на фрактурата и луксацията и фиксирането им с две Киршнерови игли. Следоперативният период е протекъл гладко и след стабилизиране на 22.01.2020г е дехоспитА.зирана. На 29.01,20г се е явила на контролен преглед при лекуващия си лекар, който е свА.л конците от оперативната рана. На 24.02.2020г отново е посетила лекуващия лекар, който е оценил състоянието и е издал направление за хоспитА.зация с цел изваждане на остеосинтезните средства. На 02.03.20г е хоспитА.зирана в същото отделение и след кратка подготовка под локална анестезия са извадени двете Киршнерови игли. На 05.03.20г е дехоспитА.зирана с препоръка за частично натоварване на ходилото за още 4 седмици. В медицинската документация след този период няма данни за проведена рехабилитация. Според така представените документи общият период на възстановяване е около 4 месеца.

При клиничния преглед на ищцата, осъществен от вещото лице на 30.08.2025г/, е установено, че тя може да изпълнява служебните си задължения и **пълният обем на движенията на десният крак в глезенната и ходилните стави е постигнат**. Видима е **деформация в областта на травмата**. Ходилото в тази зона е с дъговидна изпъкналост нагоре /дорзално/, **болезнено** при палпация и при продължително ходене. Ищцата е съобщила, че при стоене в право положение повече от 1 час започват болки по цялото ходило. Също така при застудявания или третиране на крака със студена вода получава силна болка. При ходене повече от 400-500м болката в ходилото също се засилва. При носене на тежест и физическо натоварване болката в областта на травмата също се засилва. При оглед на ходилото се вижда надлъжен блед белег от оперативен разрез по медиалната страна на първа метатарзална кост. По двете подколеници има по няколко малки кръгли белези от изгаряния, получени също при ПТП-то. При изследване с инжекционна игла се установява намалена чувствителност по първи и втори пръст. Движенията в глезена са възстановени. Те са равни на тези при левия глезен. Може да кляка. Ищцата се е оплакала, че не може да ползва твърди обувки и обувки с връзки, заради деформацията на първа метатарзална кост. При бавно ходене походката е симетрична и балансирана, а при бързо ходене провлачва десния крак.

Заклучението на експерта е, че всички тези дефекти и остатъчни явления след оздравяването на фрактура-луксацията са във връзка с тази травма получена при процесното ПТП.

Вещото лице посочва, че към медицинските документи, представени с исковата молба, няма удостоверяващи провеждането на рехабилитация. Няма и Амбулаторни листове, оценяващи резултата от проведена рехабилитация и кинезитерапия. В тази връзка следва да се има предвид, че с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. е обявено извънредно положение, считано от 13.03.2020г до 13.04.2020г. във връзка с настъпилата епидемична ситуация. Със заповед № РД-01- 124/13.03.20г на Министъра на здравеопазването са въведени противоепидемични мерки на територията на

страната и провеждането на рехабилитация в специА.зирани заведения не е била възможна /Обнародвана в ДВ,бр.22 от 13.03.2020г/. При прегледа и разговора с ищцата, тя споделила, че е извършвала самостоятелно раздвижване на ходилните и пръстовите стави на десния крак. След приключване на предходното дело по същото ПТП ищцата не е провеждала специА.зирана рехабилитация и балнеолечение.

С оглед извършените констатации заключението на съдебният експерт е, че възстановителният период при такава травма е до около 4 месеца. В конкретния случай, макар и без специА.зирана рехабилитация, физиотерапия и кинезитерапия този период е бил също около 4 месеца. Може да се счита, че непровеждането на специА.зирана рехабилитация не е удължило възстановителния период с повече от 10 дни.

С оглед доказване факти и обстоятелства от значение за спора, по делото са събрани гласни доказателства.

Свидетелката *****, майка на ищцата, не е очевидец на инцидента, при който е пострадала ищцата. Видяла я в болницата. в тежко състояние, както психически, така и с физически. На следващия ден ѝ е направена операция на крака (долу). Престоят на ищцата в болница продължил около 2 – 3 седмици. След изписването и от болница се нуждаела от помощ, тъй като в продължение на месец-два изпитвала силни болки и не можела да се обслужва сама. Наложило се втора операция, след което не се върнала на работа. Към момента не работи, тъй като изпитва силна болка. Появило и се и нещо като гърбица на крака, което затруднява избора на обувки. Ходи с маратонки, но те трябва да са много широки отгоре, за да не притискат крака и да не причиняват болка.

След ПТП изпитва страх при возене в автобус. На свидетелката не ѝ е известно ищцата да е предприемала нещо по отношение на психическото си състояние.

Свидетелят *****, съпруг на ищцата, е очевидец на инцидента от 15.01.2020 г. Пътува с автобус от *** за **** Между *** и **** автобусът гръмнал и всичко станало в дим, отворила се дупка в автобуса и ищцата паднала вътре. Свидетелят Чута заедно с друг пътник в автобуса започна да вика: „Спри!“. След около 50–60 метра шофьорът спрял автобуса. Ищцата плачела, казвала, че я боли кракът. Имала изгаряния, кръв и рани по краката. Лекувана е оперативно, тъй като имала счупване на крака. Наложили се две операции. Към момента, пет години след ПТП ищцата все още не може да се възстанови, все още я боли крака. Не може да носи обувки с връзки, санда., чехли – не може да носи, все нещо ѝ убива. Куца с десния крак. С подходяща обувка пак накуцва, но е малко по-добре. Има страх от автобуси, не се качва сама, изпитва страх.

Настоящият съд дава вяра на показанията на разпитаните свидетели, тъй като са последователни и логични, резултат са на непосредствени и лични възприятия, кореспондират на събраните по делото писмени доказателства, и

не се опровергават от други такива.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно формираната с Тълкувателно решение № 3/2016 от 22.04.2019 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на ОСГТК на ВКС задължителна практика - т. 2, според която решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото спорно право. В съобразителната част на тълкувателното решение е разяснено, че в хипотезата на уважен частичен иск обективните предели на силата на пресъдено нещо, която се формира с решението, обхващат основанието на иска, индивидуализирано посредством правопораждащите факти, страните по материалното правоотношение и съдържанието му до признатия размер на спорното право. Когато предмет на последващия иск за съдебна защита е разликата (остатъка) от вземането, се касае до същото субективно материално право, същото вземане, но в останалата незааявен с предявения преди това частичен иск обем, което може да съществува, но може и да не съществува. Обективните предели на силата на пресъдено нещо на положителното решение по частичен иск се изчерпват с предмета на делото, т. е. с предявената за съдебна защита част от вземането, а по останалата част може да се формира нова - различна сила на пресъдено нещо. Формираната сила на пресъдено нещо на решението по частичния иск относно основанието преклудира правоизключващите и правоунищожващите възражения на ответника срещу правопораждащите правнорелевантни факти, относими към възникването и съществуването на материалното правоотношение, от което произтича спорното право, но не и правопогасяващите възражения за останалата непредявена с частичния иск част от вземането.

В случая е предявен пряк иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за обезщетяване в пълен размер на претърпени при ПТП неимуществени вреди, предявен след влизане в сила на решение, с което е уважен частичен иск на ищеца по чл. 432, ал. 1 КЗ за обезщетяване на неимуществени вреди от същото ПТП. Претендираното с прекия иск обезщетение не е част от правопораждащите спорното вземане факти, а се дължи като последица от осъществяването на фактическите състави на деликтната отговорност по чл. 45 ЗЗД и на обусловената от нея отговорност на застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Съдът, сезиран с частичния иск, се произнася относно общия справедлив размер на обезщетението в мотивите към решението, които съгласно т. 18 от Тълкувателно решение № 1/04.01.2001 г. по тълк. д. № 1/2000 г. на ОСГТК **не се ползват със сила на пресъдено нещо**. С частичния иск ищецът предявява част от вземането си за обезщетение, която част съставлява спорното материално право, предмет на защита с иска и за която част се формира сила на пресъдено нещо в обективни предели, очертани от диспозитива на

решението за уважаване на частичния иск в конкретен размер.

Следователно в настоящото производство съдът дължи преценка единствено относно размера на иска за неимуществени вреди, над уважения с решението по частичния иск. вкл. възражението на ответника, че с решение № 264/14.10.2022 г., постановено по т.д. 1136/2021 г. по описа на ОС - * Старозагорски окръжен съд вече бил определил справедливо обезщетение в размер на 30 000,00 лв.**

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ №4/23.12.1968 г., то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

За да се определи справедлив размер на обезщетението за претърпени от деликт болки и страдания при телесни увреждания, е необходимо да се съобразят следните общи критерии: характер и тежест на увредите, обстоятелства, при които са настъпили, интензитет и продължителност на болките и страданията, получени физически и психически последици от уврежданията, както и общественото разбиране за справедливост на даден етап от развитие на самото общество, отчитане на конкретните икономически условия в страната, като помощен критерий, израз на които условия са нивата на застрахователно покритие към момента на увреждането.

Видно от заключението на съдебномедицинската експертиза, вследствие на процесното ПТП, ищцата е получила Фрактура на основата на I метакарпална кост и Луксация на I кунео-метатарзална става. На 17.01.2020 г. е извършена открита репозиция на фрактурата и луксацията и фиксирането им с две Киршнерови игли. На 02.03.2020 г. е хоспитализирана са извадени двете Киршнерови игли. Вещото лице е установило, че е налице деформация на ходилото в тази зона - дъговидна изпъкналост нагоре /дорзално/, болезнено при палпация и при продължително ходене. Ищцата изпитва болки при стоене в право положение повече от един час, при застудяване и третиране със студена вода, при ходене повече от 500 м, при носене на тежест и физическо натоварване, както и установената от вещото лице намалена чувствителност по първи и втори пръст при изследване с инжекционна игла.

При клиничния преглед на ищцата, осъществен от вещото лице на 30.08.2025г/, е установено, че тя може да изпълнява служебните си задължения и пълният обем на движенията на десният крак в глезенната и ходилните стави е постигнат. При бавно ходене походката е симетрична и балансирана, а при бързо ходене провлачва десния крак. Движенията в глезена

са възстановени. Те са равни на тези при левия глезен. Може да кляка.

От свидетелските показания се установява, че лечебният и възстановителен период на ищцата е продължил 3-4 месеца, нуждаела се от чужди грижи, изпитвала е силни болки вследствие на травмите. Към момента изпитва страх от возене в автобус, като по делото не се твърди и не се доказва да са предприемани мерки за преодоляване на психологическото състояние на ищцата.

При конкретния и съвкупен ана.з на всички обективни обстоятелства в конкретния казус - тежестта на травмите, възрастта на ищцата към момента на ПТП – 34 години, неудобства и ограничения от личен, битов, трудов и социален характер, които е претърпяла и факта, че към момента има остатъчни последствия от травмите, но пълният обем на движенията на десният крак в глезенната и ходилните стави е постигнат и тя е в състояние да изпълнява служебните си задължения и след като се отчете и обществено-икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането - датата на застрахователното събитие – 15.01.2020 г., включително и присъдените застрахователни обезщетения по сходни казуси, съдът приема, че **справедливото обезщетение за претърпените от ищцата неимуществени вреди е сумата от 30 000 лв., в какъвто размер е и присъденото с Решение № 264/14.10.2022 г., постановено по т.д. 1136/2021 г. по описа на ОС - *** обезщетение за претърпените от ищцата неимуществени вреди в резултат на ПТП на 15.01.2020 г.**

С оглед на изложените съображения, следва да се отхвърли предявения от Т. П. И. срещу *** иск за заплащане на сумата в размер на 30 000лв. /тридесет хиляди лева/, представляваща разлика между присъденото застрахователно обезщетение с решение №264/14.10.2022 г., постановено по т.д. 1136/2021 г. по описа на ОС - *** до пълния размер на иска от 60 000лв. /шестдесет хиляди лева/ - представляваща застрахователно обезщетение за причинените й неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените при ПТП на 15.01.2020г. телесни увреждания, ведно със законната лихва, считано от 16.02.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен и недоказан.

С оглед неоснователността на главния иск, неоснователен е и акцесорния иск за плащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата на обезщетението за претърпени неимуществени вреди.

По отговорността за разноски:

При този изход на спора, съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 3 ГПК, ищцата следва да заплати сторените от ответното дружество разноски в размер на 323,23 евро / 640 лв./ – за изготвяне на експертиза. Ответникът е представляван от юрисконсулт. Съдът на основание чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ, определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 153,39 евро/300 лв./

С оглед изхода на делото Т. П. И. следва да заплати на *** направените разноси в размер на 480,61 евро/ 940 лв./

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочената сума следва да се превалутира по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Т. П. И. с ЕГН ***** с. ***, адв. Р. А. Ж. от АК - *** срещу *** с ЕИК ** със седалище и адрес на управление - о**** (столица), община *** иск за заплащане на

сумата в размер на 15 338,76 евро / 30 000лв./, представляваща разлика между присъденото застрахователно обезщетение с решение №264/14.10.2022 г., постановено по т.д. 1136/2021 г. по описа на ОС - *** до пълния размер на иска от 30 677,51 евро /60 000лв/ / - представляваща застрахователно обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените при ПТП на 15.01.2020г. телесни увреждания, ведно със законната лихва, считано от 16.02.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Т. П. И. с ЕГН ***** с. ***, адв. Р. А. Ж. от АК - *** да заплати на *** с ЕИК ** със седалище и адрес на управление - о**** (столица), община *** сумата 480,61 евро /940 лв./ – разноси в производството.

Решението е постановено с участието на трето лице помагач на страната на ответното дружество - водачът А. И. Б. с адрес на призоваване:

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – ***: _____

